

Αὗται εἶνε αἱ χυριώτεραι τῶν μέχρι τοῦδε ἀγγελθεισῶν προσφορῶν. Πάντα δὲ ταῦτα τὰ δῶρα θὰ συγκεντρωθῶσιν εἰς λαμπρὰν ἔκθεσιν, ἵνα αἱ πύλαι θὰ ἀνοιχθῶσιν ἀκριβῶς τὴν ἡμέραν τῆς ἐπισήμου ἐπετείου τοῦ Πάπα.

—γ—

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ

Ούτω βαδίζει ο κόσμος· ἐργάζεται τις, σχεδιάζει, διαρρυθμίζει ἀφ' ἑνός, ἢ δὲ Τύχη ἐπιτελεῖ τὸ ἔργον αὐτῆς ἀφ' ἑτέρου· καὶ ἀπὸ τοῦ ἀπλήστου κατακτητοῦ τοῦ θελοντος νὰ καταπίει τὴν γῆν μέχρι τοῦ φιλησύχου τυφλοῦ ὃν διδηγεῖ ὁ σκύλος του, πάντες εἶνε τὸ παίγνιον τῶν ιδιοτροπιῶν τῆς Τύχης.

(Beaumarchais)

"Ο, τι σὲ ἔσωσε ποτὲ ἀπὸ μεγάλης τινὸς δυστυχίας δὲν δύνασαι ἐνίστε νὰ τὸ μεταχειρισθῆς ἐπὶ τῶν μικρῶν κινδύνων. Τολμηρὰ βολὴ ῥίπτει τὸν λέοντα νεκρόν πώς ὅμως θὰ προφυλαχθῆσαι τὸν σμήνους τῶν μυιῶν;

· Η μητρική φιλοστοργία είνε διαφορετικός των γυναικών.

Καρδίαι τινὲς ὅμοιάζουσι πρὸς τὰ βαθέα ὕ-
δατα: ἄνωθεν εἶνε διαυγῆ, ἐνῷ κάτω κρύπτου-
σιν οἱ λόγοι καὶ βόρεορον. Ρίψε ὅμως ἔνα λίθον ἐν-
τός, καὶ εἰθὺς θὰ ἴδης τὸ ὅλον θολούμενον καὶ
γινόμενον σκιερόν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Μέχρι πούσιν βαθμού φθάνουσιν αἱ ἰδιοτροπίαι τῶν φιλαρέσκων δεσποινῶν τῶν Παρισίων καταδεικνύει ἡ ἐν Παρισίοις δικασθεῖσα τελευταῖον παράδεξος δίκη, ἥχιναφέρομεν ἔνταῦθα.¹ Οἱ ἀνθοκόμοις Dupouchelle κατήγειλε τὸν μαρκήσιον Beauharnais διτὶ ἀρνεῖται, ἂν πληρώσῃ εἰς αὐτὸν 15,000 φράγκων ἀντίτιμον τῶν ἀνθοδεσμῶν τοῦ χοροῦ ἃς ἐκάστοτε ἀπέστελλε εἰς τὴν σύζυγόν του. Οἱ ἀνθοκόμοις διηγήθη τὰ ἔξῆς εἰς τὸ δικαστήριον. «Ἡ κυρία μαρκήσια δὲν ἔθελε πάντοτε νὰ ἔχῃ τὰ πρᾶτα τυχόντα ἡ καὶ ἀπλῶς μόνον σπάνια ἄνθη. Ἐκάστην πρωίζιν μοὶ ἔστελλε τὴν θαλαμηπόλιον της φέρουσαν δεῖγμα τοῦ στολισμοῦ τῆς κυρίας της, πάντοτε δὲ τὰ ἄνθη μου ἔπερπε νὰ ἔχωσι τὸ χρῶμα τῶν ἔνδυμάτων της, οἰσινδήποτε καὶ ἀνήτοι τοῦτο καὶ σιασδήποτε παραλλαγὰς καὶ ἀνήθεικυνε. Ἡμέραν τινὰ ὅπως σχηματίσω ἀνθοδέσμην ἔξι ὄπαλίνθων, ἀρδμόζουσαν εἰς ἔνδυμα χρώματος ἡλιοτροπίου ἔτρεχα ἔξι ώρας ἐφ' ἀμάξης ἀνά τὰς ὁδοὺς τῶν Παρισίων, διότι μοὶ ἔλειπον ἀκόμη τρεῖς μικροὶ θύρσοι ὅπως συμπληρώσω τὴν ἀνθοδέσμην. Τέλος τούς εὗρο

ώς ἐκ θαύματος ἐντὸς τοῦ παραθύρου μοδίστας τινός,
ἡνὶ ἐπλήρωσε διὰ ποστήτος χυσοῦ ἵσου πρὸς τὸ βά-
ρος τῶν ἀνθέων. "Οι, τι εὐρίσκετο εἰς τοὺς κήπους τῶν
ἀνθοκόρων σπανίως ἡριοζεν εἰς τὸ χρῶμα, τὸ διποίον
ἥθελεν ἡ κυρία μαρρησία. "Ενεκα ἀνθοδέσμης τινὸς
ἐκ τοῦ εἴδους τῶν ρόδων, τὰ δόποια ὄνομαζονται βρυώδη,
καὶ ἥτις ἔπερπε νὰ ταιριάζῃ εἰς τοαλέταν
ροδόχρουν κατάστικτον δι' ἀργύρου, ἐταξίδευσά ποτε
ἐπίτηδες μὲ τὸ ταχὺ εἰς Νίκαιαν. Τὰ ἔξωτικὰ φυτὰ
ἄτινα μοι ἔζήτησε διὰ ιαπωνικάν τινα ἐσθῆτα ἔ-
κοψα ἀπὸ τὸ πολύτιμον θερμοκόρπιόν μου".

Ἡ μαρχησία ἐρωτηθεῖσα δὲν εὑρίσκε τὸν λογαρια-
σμὸν πολὺ ἀκριβέσσων, ἐπήγειρε μάλιστα τὸν Dupouchelle
εἰποῦσα δὴ πάντοτε ὑπερέβη τὰς προσδοκίας τῆς καὶ
ἔθεωρησε τὴν ἄρνησιν τοῦ συζύγου της ἀπλῶς ὡς ἴδιο-
τροπίαν. Τὸ δικαστήριον ἐσυμβίβασε τὴν ὑπόθεσιν ἀ-
ποφανθὲν δὴ ὁ μὲν μαρχήσιος πρέπει γὰρ πληρώσῃ
15,000 φρ. ὁ δὲ ἀνθεκόμος νὰ παρέχῃ εἰσέτι ἐπ' ὀ-
λίγον χρόνον, μέχρι τοῦ Πάσχα, ἀνθη εἰς τὴν μαρχη-
σίαν δωρεάν, ὅπερ οὗτος ἐδέχθη εὐχαρίστως.

Μία άρχισε βιβλιοθήκη πυρποληθεῖσα.

Τὸ ἀρχαιότατον φιλολογικὸν μουσεῖον τοῦ κόσμου κατεστράφη ἐσχάτως ὑπὸ τῶν φλογῶν. Ἡτο τὸ μουσεῖον τοῦτο αὐτὴ ἡ σίκινα τοῦ Κομφουσίου παρὰ τὸν ποταμὸν Λέδο τῆς Κίνας, ἐν ᾧ ἐσώζετο ἡ ἴδιαιτέρα βιβλιοθήκη τοῦ μεγάλου ἐκείνου φιλοσόφου. Ἀπὸ δισ-
χιλίων καὶ πεντακοσίων ἔτῶν οἱ ἀπόγονοι αὐτοῦ, σίτινες φέρουσι τίτλον ἀναλογοῦντα πρὸς τὸν δουκικὸν, παρελάμβανον ἐκ διαδοχῆς τὴν πολύτιμον ταύτην οἰ-
κίαν ἀπὸ πατρὸς εἰς υἱόν.

‘Ο κύριος Gruff έν ‘Αμερική, είς τῶν γυωστοτέρων τεχνιτῶν τῆς Βασιγκτώνος, εὗρε μικρόν τι ἐργαλείον, ὃπερ ὥνδμασε «bucking». Τὸ ἐργαλεῖον ἔχει διαφόρους μορφὰς κατ’ ἀρέσκειαν καὶ δύναται γὰρ κρατηθῆναι εὐκόλως ἐντὸς τοῦ στόματος. Ἐγνή φωνὴ τοῦ ἀνθρώπου διέλθη διὰ τοῦ ἐργαλείου προσλαμβάνει τόνον γλυκὺν καὶ εὐάρεστον, οἰασθήποτε φωνὴ καὶ ἄν εἶνε. ‘Ο ἐφευρέτης ζητεῖ γὰ τελειοποιεῖσθαι τὸ ἐργαλεῖον του, ἐλπίζων ὅτι δι’ αὐτοῦ θὰ δυνηθῇ γὰ πλάση φωνὴν ὑψηλοτέραν τῆς διαπασῶν, καὶ ὅτι οἱ ὑψιφωνοὶ δι’ αὐτοῦ θὰ αὐξήσωσι τοὺς μουσικούς αὐτῶν τόνους.

Μεταξὶ δύο ἐργαστῶν:

Ἡ δε σποινίς.—Ἄν μ' ἀγαπᾷς, μου ὑπόσχε-
ται οὐδὲ θάνατον δέ τι ποῦ πῶ;

Ο κύριος.—Ναι, ἀγγελέ μου· σοῦ τὸ ὄμνυω.
III. Η διάσταση. Νηπιασύνη τὴν πατέρας μου,

· Ή δε σποιτίσ.—Νομφευσας την μήτερα μου
είνε χήρα!..

Τηλεγράφημα ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν :

«Αγαπητὲ ἀδελφέ, Φανὴ ἔτεκε δίδυμα· αὔριον πλείσια.»